

קג:

הנושא את האשה פרק שנים עשר כתובות

עין משפט
גין מצוה

כה א ב מ"י פ"ג מהל'
אכל הלכה י פתח
עשין דרמנן ב טושי"ע י"ד
סימן ע"ג ספ"ק ב'
ב ב ג ד ה מ"י פ"ד מהל'
פ"ג מהקדש הלכה ב
ו פתח מהלכות מלכות הלכה
ז פתח עשין קטו טושי"ע
י"ד סימן רמז ספ"ק י"ח
וסימן רמז ספ"ק כ"ג
כ"ה"ה:
כז א מ"י פ"ט מהלכות
ג"ת הלכה י פתח
לפ"ק סה טושי"ע א"ח
סימן ע"ג ספ"ק ב'
כח ז מ"י פ"ד מהלכות
ט"ח הלכה ה טושי"ע
י"ד סימן רמז ספ"ק י"א:

מוזמן לחיי העולם הבא. מימה והלא כל ישראל יש להם חלק
לעוה"ב ופירש הרב ר' מאיר כל היכא דלמך מוזמן לחיי
העולם הבא היינו בלא דין ובלא יסורין: אורחו היום שמת רבי
בשעה קדושה. שהיו קורין אותו רבינו הקדוש יוהא דמניא בשליה
קוטה (דף מט.) משמת ר' בטלה ענה
וראה י"ל קדושה בכלל והרב רבי חיים
הכן היה אומר אילמלי הייתי כשנפטר
ר"ת הייתי מטמא לו דהאי בטלה
קדושה דקאמר הכא היינו קדושת
כסוה וכן מוכח מדקאמר אותו היום
משמע אותו היום דוקא ומו לא וזהו
אמר זירושלמי דמ"י נרבות כ"י מי
שמתו דכשמת רבי אמרו אין כהונה
היום ואין נראה לרבי דכמזומה לרבי
דהתם מיידי צנומאה נית הפרס
דרננן אכל טומאה דאורייתא לא:
ומנח

והושיבו ישיבה לאחר שלשים יום שמעון
בני חכם גמליאל בני נשיא חנינא בר המא
ישב בראש: אל תספרוני בעירות: סבור
מינה משום טרחא הוא דקאמר כיון דחזי
דקספדי בכרכים וקאחו כולי עלמא אמרו
שמע מינה משום יקרא הוא דקאמר והושיבו
ישיבה לאחר שלשים יום דלא עדיפנא ממושה
רבינו דכתיב ויבכו בני ישראל את משה
בערבות מואב שלשים יום תלתין יומין
ספרין ביממא ויליאי מבאן ואילך ספרו
ביממא וגרסי בליילאי או ספרו בליילאי וגרסי
ביממא ע"ד דספדי תריסר ירחי שהא ההוא יומא דאשכבתיה דרבי נפקא בת
קלא ואמרה כל דהוה באשכבתיה דרבי מוזמן הוא לחיי העוה"ב ההוא כובם
כל יומא הוה אתי קמיה ההוא יומא לא אתא כיון דשמע הכי סליק לאיגרא
ונפל לארעא ומית יצתה בת קול ואמרה אף ההוא כובם מוזמן הוא לחיי
העולם הבא: שמעון בני חכם: מאי קאמר הכי קאמר ד"אע"פ ששמעון בני
חכם גמליאל בני נשיא אמר לוי צריכא למימר אמר רבי שמעון בר רבי
צריכא לך ולמטעמך מאי קשיא ליה הא קרא קאמר דאית הממלכה נתן
ליהורם כי הוא הבכור וההוא ממלא מקום אבותיו הוה ורבן גמליאל אינו
ממלא מקום אבותיו הוה ורבי מאי טעמא עבד הכי נתי דאינו ממלא מקום
אבותיו בחכמה דבראת תמא ממלא מקום אבותיו הוה: חנינא בר המא ישב
בראש לא קיבל רבי חנינא שהיה ר' אפס גדול ממנו שתי שנים ומחצה יתיב
רבי אפס ברישא ויתיב רבי חנינא אבראי ואחא לוי ויתיב גביה נח נפשיה
דרבי אפס ויתיב רבי חנינא ברישא ולא הוה ליה ללוי איניש למיתב גביה
וקאתא לכבל והיינו דאמרו ליה לרב ב"ג: אקלע רבה אקלע להרדעא ומטלע
ודריש כלילא ישרי אמר שמע מינה נח נפשיה דרבי אפס ויתיב רבי חנינא
ברישא ולא הוה ליה ללוי איניש למיתב גביה וקאתא ואימא רבי חנינא נח
נפשיה ור' אפס כדריתיב יתיב ולא הוה ליה ללוי איניש למיתב גביה וקאתא
איבעית אימא לוי לר' אפס מוכף הוה כיוף ליה ואי בעית אימא כיון דאמר ר'
חנינא בר המא ישב בראש לא סגי דלא מליך דכתיב בהו בצדיקים ותגור
אומר יקם לך והא הוה ר' חייא נח נפשיה והאמר ר' חייא אני ראיתי קברו
של רבי והורדתי עליו דמעוה איפוך והאמר רבי חייא אותו היום שמת רבי
במלה קדושה איפוך והתניא כשחלה רבי נכנס ר' חייא אצלו ומצאו שהוא
בוכה אמר לו רבי מפני מה אתה בוכה והתניא מת מתוך השחוק סימן יפה לו
מתוך הבכי סימן רע לו פניו למעלה סימן יפה לו פניו למטה סימן רע לו
פניו כלפי העם סימן יפה לו כלפי הכותל סימן רע לו פניו ירוקן סימן רע לו
פניו צהובין ואדומים סימן יפה לו מת בע"ש סימן יפה לו במו"ש סימן רע לו
מת בערב ויהכ"פ סימן רע לו במוצאי יוה"כ"פ סימן יפה לו מת מחולי מעיים

הוא ששנים עשר יום. לעסוק צמורה: לאחר שלשים יום. של פטירתו מיד
ולא מהו עסוקין בהספד: שמעון בני חכם. הוא. ולקמן פריך מאי
קאמר: חנינא בר המא ישב בראש. הישיבה: סבור מינה משום
עורא. דכני כפרים דמסוכי לעירות ואלו למספדיה. כיון דחזי דקא
אספדוהו בכרכין וקא חמו כולי עלמא
מעירות ומכפרים אמרי משום יקרא
הוא דקאמר: יומא דאשכבתי. יום
פטירתו: לריכא למימר. דר"ג דככור
הו ינשיא: לך ולמטעמך. פסקה היה
דלאמרינן בעלמא (סוכה דף ג.) לוי
אחוי קדיה ואטלע: מאי קשיא ליה. לר"ש
דכרי דלמך לריכא למימר אמרי לריכא
הא קרא כמיני: ההוא ממלא מקום
אבוהו הוה. כלומר אין בחזיו משום
ממנו אכל כאן הכי אחוי חכם ממנו:
יסיב רבי חנינא אבראי. מן לבית
המדרש שלא היה נכסף לר' אפס:
וקאפס. לנבל: כלילא שרי. ללאח
בה בשבת מאי טעמא מאן דרעה
למיפק כלילא אשה חסונה ואשה
חסונה לא שפלא וזמניא פסקר כמה
אשה יולאה (שבת דף ט"ז): מיכף הוה
כיוף ליה. קודם שיגלה ממקומו אכל
לר' חנינא לא כיוף: וזה הוה ר' חייא.
ולמנייה רבי ראש ישיבה: קברו של
רבי. ארוננו על רבי הורדתי עליו
דמעוה: עבד שנת סימן יפה.
שיכנס למנוחה מיד: כמולאי יוה"כ"פ.
נמתלו עווטמיו וסימן יפה לו: לא
אפגריה. לא אכטלי ממנו: שדיינא.
זרענא: ומגדלנא נישבי. מקלע אני
ממנו. דומה לו אין פוסקין נשבין
ליוניס (ב"ב דף ג.) וזיידנא טביי.
כנייס: ואריכנא מגילנא. ומתקן
אני קלפיס. אריכנא (שון תיקון כדלמך
במסכת סוכה דף מ"ד) אריך או לא
אריך כלומר מתוקן או אינו מתוקן
וכס' עורא (סו"ט דף ז) נמי כתיב וערות
מלכא לא אריך לנא לממוא: לא ספא
דכרי הוה צישראל. כלומר שלא
אומר דכרי זה לעולם: נהו נשיאופך
כרמיס. שמהא יושב בין הגדולים:
ורוק מרה. אימה. שמהא אימתך
עליהם: צלינעא. מכבד כל אחד ואחד:
כפרהסיא. מעיל עליהם אימה להודיע
נשיאותו: רבי מועל. בחליו כשפרי
ומקום קברו מוכן לו צנית שערים:
דמלנא

מסורת הש"ס

(6 שנת ג. ב) (אדר"י)
מ"ק (ה. ג.) (שבת ק"ח):
(7) ופ"י (למא סיבת
לפולס לא חסוקין. ס) כ"מ
פ"ה: (1) ו"ס נרסין כמיס
עין עין עין דם ג. ג.
(1) מסכת ד"ל. (ח) סנהדרין
ג. (פ) ע"י (למא סיבת
רבי צנית שערים הוה.
(1) שבת ק"ח):

תורה אור השאלת

1. ויבכו בני ישראל את
משה בערבות מואב
שלשים יום ותמו ימי
ככי אבל משה:
דכריס לר' ח
2. וימן לרוב אביהם
מחנות רבות לבסוף
ולקרב ולמנוחת עם ערי
מצרות ביהודה ואת
הממלכה נתן ליהורם כי
הוא הבכור:
דכרי הימיס ב כ"ג
3. ותגור אומר וקס' לך
ועל דרביך נהא אור:
איוב ככ כח
4. נבזה בעיניו ומנאס
ואת יראי י' וכבד נשבע
לקרע ולא ימה:
החילוס ט"ד
5. צדק צדק תרדף
למען תחיה וירשת את
הארץ אשר י' אלהיך
נתן לך. דכריס טו כ

גליון הש"ס

ג"מ בבבאי רואה ת"ת.
ניקוט מלכס ב' א' סי'
כריס א"ת' מ"ג ד"י אלוסי
מ"ת וס' אלוסי ז"ל סמיה
למ' המל' לפי שששה ותי'
וכסיה דואה כ"א לניקוט
היה מנפסן ומתקן
ימתקן:

ביממא ע"ד דספדי תריסר ירחי שהא ההוא יומא דאשכבתיה דרבי נפקא בת
קלא ואמרה כל דהוה באשכבתיה דרבי מוזמן הוא לחיי העוה"ב ההוא כובם
כל יומא הוה אתי קמיה ההוא יומא לא אתא כיון דשמע הכי סליק לאיגרא
ונפל לארעא ומית יצתה בת קול ואמרה אף ההוא כובם מוזמן הוא לחיי
העולם הבא: שמעון בני חכם: מאי קאמר הכי קאמר ד"אע"פ ששמעון בני
חכם גמליאל בני נשיא אמר לוי צריכא למימר אמר רבי שמעון בר רבי
צריכא לך ולמטעמך מאי קשיא ליה הא קרא קאמר דאית הממלכה נתן
ליהורם כי הוא הבכור וההוא ממלא מקום אבותיו הוה ורבן גמליאל אינו
ממלא מקום אבותיו הוה ורבי מאי טעמא עבד הכי נתי דאינו ממלא מקום
אבותיו בחכמה דבראת תמא ממלא מקום אבותיו הוה: חנינא בר המא ישב
בראש לא קיבל רבי חנינא שהיה ר' אפס גדול ממנו שתי שנים ומחצה יתיב
רבי אפס ברישא ויתיב רבי חנינא אבראי ואחא לוי ויתיב גביה נח נפשיה
דרבי אפס ויתיב רבי חנינא ברישא ולא הוה ליה ללוי איניש למיתב גביה
וקאתא לכבל והיינו דאמרו ליה לרב ב"ג: אקלע רבה אקלע להרדעא ומטלע
ודריש כלילא ישרי אמר שמע מינה נח נפשיה דרבי אפס ויתיב רבי חנינא
ברישא ולא הוה ליה ללוי איניש למיתב גביה וקאתא ואימא רבי חנינא נח
נפשיה ור' אפס כדריתיב יתיב ולא הוה ליה ללוי איניש למיתב גביה וקאתא
איבעית אימא לוי לר' אפס מוכף הוה כיוף ליה ואי בעית אימא כיון דאמר ר'
חנינא בר המא ישב בראש לא סגי דלא מליך דכתיב בהו בצדיקים ותגור
אומר יקם לך והא הוה ר' חייא נח נפשיה והאמר ר' חייא אני ראיתי קברו
של רבי והורדתי עליו דמעוה איפוך והאמר רבי חייא אותו היום שמת רבי
במלה קדושה איפוך והתניא כשחלה רבי נכנס ר' חייא אצלו ומצאו שהוא
בוכה אמר לו רבי מפני מה אתה בוכה והתניא מת מתוך השחוק סימן יפה לו
מתוך הבכי סימן רע לו פניו למעלה סימן יפה לו פניו למטה סימן רע לו
פניו כלפי העם סימן יפה לו כלפי הכותל סימן רע לו פניו ירוקן סימן רע לו
פניו צהובין ואדומים סימן יפה לו מת בע"ש סימן יפה לו במו"ש סימן רע לו
מת בערב ויהכ"פ סימן רע לו במוצאי יוה"כ"פ סימן יפה לו מת מחולי מעיים

סימן יפה לו במוצאי יוה"כ"פ סימן יפה לו מת מחולי מעיים
איפוך ואיבעית אימא לילעולם לא תיפוך ר' חייא עסוק במצות הוה ורבי סבר לא אפגריה והיינו ד"כרי הוה מינצו
ר' חנינא ור' חייא א"ל ר' חנינא לר' חייא כהדי דידי מינצת דאם חס ושלוס נשתכחה תורה מישראל מהדרנא
ליה מפלפולי א"ל ר' חייא אנא עבדי דלא משתכחה תורה מישראל דאיתנא ושידינא ומגדלנא
נישבי וצדינא טביא ומאכילנא בישרא ליתמי ואריכנא מגילנא ממשכי דמביא וסליקנא למתא דלית בה
מקרי דרדקי וכתיבנא חמשא חומשי לחמשא יגוקי ומתנינא שיתא סידרי לשיתא יגוקי לכל חד וחד אמרי
ליה אתני סידרך לחברך והיינו דאמר רבי כמה גדולים מעשה חייא א"ל ר"ש ב"ר אפילו מוכך א"ל אין
א"ל רבי ישמעאל ברבי יוסי אפילו מאבא א"ל חס ושלוס לא תהא כזאת בישראל אמר ליה לבני קסן אני
צריך נכנס ר' שמעון אצלו מסר לו סדרי חכמה אמר להן לבני גדול אני צריך נכנס רבן גמליאל אצלו ומסר
לו סדרי נשיאות אמר לו בני נהוג נשיאותך ב"רמיס יזרוק מרה בתלמידים איני והא כתיב ואת יראי ה'
יכבד ואמר מר ז"ה יהושפט מלך יהודה כשהיה רואה תלמיד חכם היה עומד מכסאו ומחבקו ומנשקו וקורא
לו רבי רבי מרי לא קשיא הא בצנינא הא בפרהסיא תניא רבי מוטל כפיפרי ומקום מוכן לו בבית שערים
והתניא צדק צדק תרדף הלך אחר ר' לבית שערים י"ר' בבית שערים הוה אלא כיון דחלש אמטויה לציפורי
דמדליא